

[J. S. Foget.]

optræder i Dag, endog i en saadan Grad, at Regeringspartiernes Ordfører helt trækker sig tilbage og overlader hele Forsvaret til det ærede Medlem Hr. Hauch.

Jeg har nu faaet det ærede Medlems Udtalelse om, hvorvidt han vil kæmpe for Landbrugets Ligestilling, og det ærede Medlem siger ja. Nu er vi jo Jyder begge to, og naar vi er kommet saa vidt, lad mig da komme med det sidste Spørgsmaal, som jeg forfærdelig gerne vil have besvaret. Jeg stillede det under en lidt anden Form i mit første Indlæg, men for at vi hurtigt muligt kan komme til Ende med Debatten, maa jeg spørge det ærede Medlem rent ud: Mener det ærede Medlem, at Odense-Mødets Krav er opfyldt ved dette Lovforslag, og om de Kort, der er indsendt til Landbrugsraadet, nu ikke gælder mere?

Hauch: Jeg kan svare det ærede Medlem ganske koncist: Odense-Mødets Krav er Landbrugets Ligestilling, og Odense-Mødets Krav i den Henseende er ikke opfyldt ved det foreliggende Lovforslag. Derfor maa det ogsaa være nødvendigt og aldeles paakrævet, at der kæmpes videre for at naa dette. Men paa det specielle Omraade, Valutaen, er Odense-Mødets Krav opfyldt; det er netop det, der i denne Forbindelse er Spørgsmaal om.

Hvorvidt vor Valutakurs som Helhed ligger for højt eller for lavt, skal jeg ikke diskutere her, det vedkommer ikke Sagen. Det, der vedkommer Sagen, er, om Landbruget bliver økonomisk ligestillet med de øvrige Erhverv under den Valutakurs, man nu engang har valgt at følge, og det Krav er opfyldt her. Dersom dette først nu gaar op for det ærede Medlem, er det kedeligt; for var det gaaet op for ham lidt tidligere, havde han nok stemt for Lovforslaget.

Lange: Den højtærede Landbrugsminister spurgte mig, om jeg kunde garantere for, at den billige Majs, Majsen med de 6 Kr.s Nedsættelse, vilde komme ud til Landmændene, men Ministeren tilføjede, at han gik ud fra, at den store Fortjeneste vilde komme Købmændene til gode. Men den Ordning, vi nu har haft i 2 Maaneder, har netop bygget paa dette, at Majsen skulde komme ud til Landmændene og til de Folk, der plejer at købe Majs, saa det var i og for sig ingen Vanskelighed at garantere, at det ogsaa kunde gaa i Fremtiden, og jeg vil gaa ud fra, at den højtærede Minister heller ikke har ment, at

der er sket nogen Skade i den Tid, der er gaaet. (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri* [Bording]: Men efter den nye Lov?). Det skal jeg komme tilbage til.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Købmændene vilde tage den store Fortjeneste. Der er en bestemt Aftale om, at Købmændene maa faa en begrænset Avance. Jeg gaar ud fra, at denne Aftale bliver overholdt — der er i alt Fald intet Bevis for, at den ikke bliver det; derfor er det udelukket, at det vilde komme Købmændene til gode. Saa siger Ministeren: Ja, men efter den nye Lov? Jeg har netop paapeget, at de nye Bestemmelser ikke kan falde sammen med det Tilsagn, Landbrugsministeren har givet. Den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg havde sagt, at der efter 1. April bliver to Priser, og hævdede, at det var ikke Tilfældet. Mine Udtalelser om de to Priser efter 1. April var et Citat af Landbrugsministerens egne Udtalelser; men naar Ministeren nu siger, at efter den nye Lov, naar der skal være to Priser, en for de Landmænd, som har under 20 000 Kr. Grundskyld, og en anden for de Landmænd, som har over, og de mange andre, der køber Majs, er det ikke til at gennemføre, saa kan jeg naturligvis heller ikke garantere for, at denne Ordning kommer til at gaa. Det afkræfter jo imidlertid ikke, at Importørerne under fejle Forudsætninger har gjort deres Indkøb og er kommet ind i en Risiko, som de ikke vilde være kommet ind i, hvis Landbrugsministeren i Stedet for at give Tilsagnet havde sagt, at man vilde træffe en Ordning som denne.

J. S. Foget: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Hauch for hans sidste Udtalelse, men den er jo noget i Strid med hans Udtalelse i Gaar om, at under den Strid, der har staaet om Valutaproblemet, har Landbrugsraadet fra den første Dag hævdet, at Formaålet var at gøre den Uret god, som Landbruget led ved den ændrede Møntpolitik. Efter det foreliggende Lovforslag er der nu sket dette Fyldest. Med de Bemærkninger, det ærede Medlem nu kommer med, forstaar jeg, at han har fortrudt sin Udtalelse i Gaar, og jeg skal gerne tilgive ham alle hans Fejltrin, endogsaa det, der foreligger i Form af dette Lovforslag, og tilsige ham Støtte til, at vi kæmper videre for at opnaa noget virkeligt i Stedet for noget af samme Skuffe som det, der her skal vedtages.

Hermed sluttede Forhandlingen.